

Sygn. akt I CSK 574/17

POSTANOWIENIE

Dnia 10 października 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Dończyk

w sprawie z wniosku M. P.

przy uczestnictwie I. sp. z o.o. w W.

o wpis,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 10 października 2017 r.,

na skutek skargi kasacyjnej uczestnika postępowania

od postanowienia Sądu Okręgowego w W.

z dnia 24 stycznia 2017 r., sygn. akt V Ca [...],

- 1) umarza postępowanie kasacyjne;**
- 2) oddala wniosek wnioskodawcy o zasądzenie zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 24 stycznia 2017 r. Sąd Okręgowy w W. oddalił apelację uczestnika postępowania I. sp. z o.o. z siedzibą w W. i zasądził od niego na rzecz wnioskodawcy M. P. kwotę 120 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.

Skargę kasacyjną na powyższe rozstrzygnięcie wniósł uczestnik postępowania, zarzucając w niej naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. art. 19 ust. 1, art. 19 ust. 1 i 3 oraz art. 31 i 32 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece (tekst jedn. Dz.U. z 2017 r., poz. 1007 ze zm.).

W piśmie z dnia 31 sierpnia 2017 r. skarżący uczestnik postępowania złożył oświadczenie o cofnięciu wniesionej skargi kasacyjnej wraz ze zrzeczeniem się roszczenia oraz wniósł o umorzenie postępowania kasacyjnego.

Pismem z dnia 7 września 2017 r. wnioskodawca wyraził zgodę na cofnięcie skargi kasacyjnej oraz podtrzymał wniosek o zasądzenie od uczestnika postępowania na jego rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów postępowania kasacyjnego, wraz z kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wobec skutecznego złożenia oświadczenia o cofnięciu wniesionej skargi kasacyjnej postępowanie kasacyjne ulega umorzeniu (art. 391 § 2 w zw. z art. 398²¹ oraz art. 13 § 2 k.p.c.). Cofnięcie skargi kasacyjnej jest czynnością procesową, która nie podlega kontroli sądu i nie wymaga zgody strony przeciwnej (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 3 września 1998 r. I CKN 820/97, OSNC 1999, nr 2, poz. 40).

Do cofnięcia wniosku w postępowaniu wieczystoksięgowym ma zastosowanie art. 512 k.p.c. z modyfikacjami wynikającymi z art. 626⁵ k.p.c. Wniosek można cofnąć do czasu, gdy nie uprawomocniło się orzeczenie wydane na skutek tego wniosku. Cofnięcie wniosku nie jest więc skuteczne na etapie postępowania kasacyjnego, skoro jest to postępowanie inicjowane skargą kasacyjną, która jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia od prawomocnych

orzeczeń sądu drugiej instancji wydanych w postępowaniu nieprocesowym rozstrzygających co do istoty sprawy oraz postanowień w przedmiocie odrzucenia wniosku i umorzenia postępowania kończących postępowanie w sprawie (art. 519¹ § 1 k.p.c.). Poza tym wniosek może cofnąć jedynie wnioskodawca, a nie uczestnik postępowania. Z tych przyczyn nie zachodziły przesłanki uzasadniające umorzenie postępowania, o co wniósł uczestnik postępowania.

Bezzasadny był wniosek o zasądzenie od uczestnika postępowania na rzecz wnioskodawcy kosztów postępowania kasacyjnego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm prawem przepisanych, zawarty w odpowiedzi na skargę kasacyjną i podtrzymany w piśmie z dnia 7 września 2017 r. W postępowaniu toczącym się przed Sądem Najwyższym wnioskodawca, będąc radcą prawnym, działał samodzielnie, a tym samym nie poniósł on żadnych kosztów zastępstwa procesowego. Zarazem w zgłoszonym wniosku wnioskodawca nie wskazał innych niezbędnych kosztów, które poniósł w związku z toczącym się postępowaniem kasacyjnym. Koszty zastępstwa procesowego należą się stronie jedynie wówczas, gdy odpłatnie korzysta ona z pomocy profesjonalnego pełnomocnika (art. 98 § 2 i 3 w zw. z art. 520 § 3, art. 391 § 1 i art. 398²¹ oraz art. 13 § 2 k.p.c.).

Z tych względów orzeczono, jak w sentencji.

aw

jw